

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rùbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mañez, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep
Ramonedà, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Francesc
Sanuy, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: David Egea, Carme Geronès, Mercè
Ardiaca, Blanca Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Els límits d'Obama

L'elecció de Barack Obama com a president dels Estats Units ha originat una reacció de simpatia arreu del món i una sorprenent onada d'esperança de dimensions certament excessives, perquè inclou la crisi econòmica global –l'abast del qual encara no sabem–, l'escalfament del planeta i els conflictes internacionals més diversos i complexos, des de Palestina fins a Myanmar. Les expectatives que ha aixecat són tan grans que cal, primer de tot, demanar una dosi de realisme.

Obama és prou conscient d'aquest fet i, durant els tres mesos següents a l'elecció, ha procurat que el món, començant pels Estats Units, toquen de peus a terra i pense que les seues capacitats són limitades –i ha recordat, de passada, que una legislatura només són quatre anys. Tot i expressar la seua confiança que la crisi econòmica serà superada, no parla de remeis màgics ni promet dates clau per a la fi de la recessió. Malgrat haver dit clarament que desballestarà Guantánamo, avisa que no es podrà fer de la nit al dia. I a desgrat de declarar-se favorable a sortir de l'Iraq, fixa un termini d'un any llarg per a aconseguir-ho.

L'elecció del seu equip ministerial, secretaris d'estat i caps de departament, també sembla fet per a frenar les esperances dipositades en ell per l'ala més esquerrana del partit demòcrata. La majoria de membres del seu departament són més moderats que no li exigien alguns mitjans de comunicació nord-americans. Alguns ja el comencen a criticar per això, però molts –potser víctimes del tsunami empàtic originat per Obama, potser analistes de nas fi– hi veuen una estratègia del nou resident de la Casa Blanca per a fer callar les veus que li són menys properes: si les mesures més revolucionàries les duen a terme persones de perfil conservador, la banda més estàtica del seu partit –i potser la més moderada dels republicans– no podrà dir res.

Siga com siga, l'elecció d'Obama ha demostrat la capacitat del poble nord-americà per a reinventar-se i la facultat de la humanitat per a il·lusionar-se. Aquests darrers anys, la política de Bush –sobretot la internacional– havia revifat un visceral antiamericanisme que desvirtuava la interpretació de molts conflictes. Després de la caiguda del mur, la desfeta del bloc soviètic i l'11S, George Bush havia continuat actuant com en un escenari de guerra freda, i molts líders mundials començaven a fer això mateix –potser arrossegats pel texà, potser incapaçs d'innovar.

Seria bo, per als Estats Units i per al món, un Obama que es mirara els problemes d'una manera més pragmàtica, sense acritud i amb noves idees, que és com els seus col·laboradors afirmen que treballa.

Als nostres lectors

Barack Obama, president dels Estats Units d'Amèrica. Indubtablement, la primera potència del món comença una nova etapa en nomenar president un membre de les minories racials que fa només quatre decennis lluitaven pels seus drets bàsics, un home que ha captivat el seu país i mig món amb paraules. En el seu nom resideixen ara tantes expectatives com incògnites. Mirem de resoldre'n algunes sobre el seu govern i les primeres decisions en el camp econòmic i en la política internacional. A més, expliquem per què la fiscalia anticorrupció investiga l'ex-president de les illes Balears, Jaume Matas; quina batalla política es lliura a Barcelona; i per

què Camps es fa dir Francisco.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net